

Tomáš Macek
Příběhy biatlonového šílenství
Kronika zlatého věku 2012–2020

PROSTOR

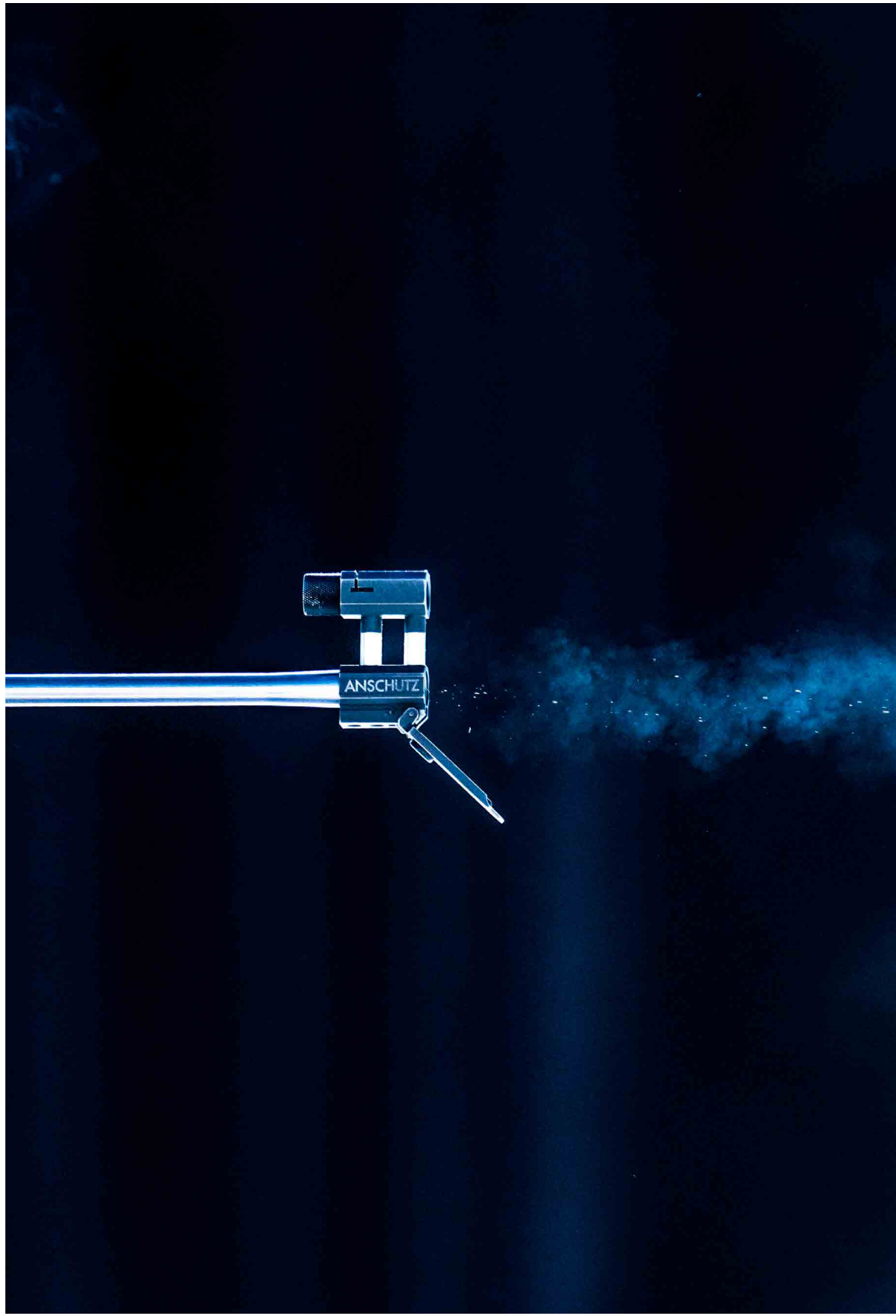

TOMÁŠ MACEK

Příběhy biatlonového sílenství

KRONIKA ZLATÉHO VĚKU
2012 – 2020

PROSTOR | PRAHA | 2020

Text © Tomáš Macek, 2020
Czech edition © PROSTOR, 2020
Photo © Petr Slavík – Český biatlon, Profimedia, Tomáš Macek,
Michal Červený – Český biatlon, archivy sportovců a funkcionářů, 2020
Cover and endpapers photo © Petr Slavík, 2020

ISBN 978-80-7260-465-4

OBSAH

NA STARTU Za časů zlatého věku	15
kapitola 1 CHTĚLO TO BLÁZNA S VIZÍ 2004–2013, zrod českého biatlonového boomu	21
kapitola 2 BOMBA. TOHLE JE SPLNĚNÝ SEN MS 2013 v Novém Městě, smíšená štafeta	33
kapitola 2 TVRDOHLAVÁ SLEČNA A NEKOMPROMISNÍ ZTEČ HRADEB Finále SP v Chanty-Mansijsku 2013, Gabriela Soukalová	43
kapitola 4 UŽ NESTŘÍLEJTE, Z LÁZNÍ NÁM UTÍKAJÍ HOSTÉ Návrat ke kořenům biatlonu	55
kapitola 5 POJĎ, POJĎ, JAROUŠKU POJĎ ZOH v Soči 2014, Jaroslav Soukup	64
kapitola 6 NA TUHLE MEDAILI JSEM ČEKAL HROZNĚ DLOUHO ZOH v Soči 2014, Ondřej Moravec	75
kapitola 7 TŘIKRÁT SAKRYŠ, KALHOTKY PRO JÁGRA A DOTEK SLUNCE ZOH v Soči 2014, Gabriela Soukalová	85
kapitola 8 ČISTÁ DUŠE Příběh Václava Fiřtíka	95
kapitola 9 PROBUZENÁ ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA SP 2014–2015, Veronika Vítková	101
kapitola 10 VIDÍTE TU CÍLOVOU ROVINKU? ON TAM JEŠTĚ FURT NIKDO NENÍ SP 2014–2015, štafeta žen	111
kapitola 11 DVACET VTEŘIN PRO ONDRU, FOURCADE TO VZDAL! MS v Kontiolahti 2015, smíšená štafeta	123
kapitola 12 NA PROUDU ADRENALINU Příběh Michala Šlesingra	135
kapitola 13 JINÁ GABRIELA SOUKALOVÁ, NA CESTĚ Z PEKLA DO RÁJE Sezona 2014–2015 a MS v Kontiolahti	147

kapitola 14 COPAK TO NEMŮŽOU UDĚLAT KLIDNĚJŠÍ? MS v Kontiolahti 2015, Ondřej Moravec	163	kapitola 29 DĚKUJU VÁM VŠEM! SLZY VDĚČNOSTI STŘÍBRNÉHO MUŽE ZOH 2018 v Pchjongčchangu, Michal Krčmář	343
kapitola 15 ASI BYS TAM MĚLA JÍT. COŽE? KAM? NA STUPNĚ JDI SP 2015–2016, Gabriela Soukalová a cesta ke glóbu	175	kapitola 30 ZACHOVAT SI TVÁŘ Český boj proti doping, 2016–2018	353
kapitola 16 POZOR, V BAGRU SEDÍ ŠÉFTRENÉR Na návštěvě u Ondřeje Rybáře	187	kapitola 31 NA ROZCESTÍ Rok 2018, Laura Dahlmeierová a Gabriela Koukalová	365
kapitola 17 OD DELIRIA K BRIDGET JONESOVÉ SP 2015–2016, cesta ke glóbu II	197	kapitola 32 ANDĚL LETÍ VZHŮRU SP v Pokljuce 2018, Markéta Davidová	375
kapitola 18 JAK U SEDMI PAHORKŮ ODVALIT BALVAN Finále SP v Chanty-Mansijsku 2016, sprint	209	kapitola 33 EUFORIE, JEN EUFORIE. NIC VÍC SE MI DO HLAVY NEVEJDE SP v Anterselvě 2019, Markéta Davidová	389
kapitola 19 JÁ A VÍTĚZKA POHÁRU? ZNÍ TO JAKO VTIP Finále SP v Chanty-Mansijsku 2016, vyvrcholení	223	kapitola 34 KDYŽ JE VELEKRÁL SESAZEN MS v Östersundu 2018, Martin Fourcade a Johannes Bø	401
kapitola 20 TOHLE JE NEJVÍC. VÍC NEŽ OLYMPIÁDA SP v Novém Městě 2016, Gabriela Koukalová	235	kapitola 35 CESTA JINAM Rok 2019, Laura Dahlmeierová a Gabriela Koukalová	413
kapitola 21 TY JSI ALE NABIŤOCH SP v Ruhpoldingu 2017, Michal Krčmář	247	kapitola 36 FARMÁŘ Příběh Egila Gjellanda	425
kapitola 22 MÍCHAČKA, TAI-ČI A STUDIUM ŽENSKÉ DUŠE Na návštěvě u Zdeňka Vítka	257	kapitola 37 O ČESKÉM DNI MNOHA SPLNĚNÝCH PŘÁNÍ MS v Anterselvě 2020, smíšená štafeta	437
kapitola 23 CHCEŠ BÝT MISTRYNĚ SVĚTA? TAK TADY A TEĎ MS v Hochfilzenu 2017, Gabriela Koukalová	267	kapitola 38 JÁ NEVÍM, JAK SE TOHLE PROŽÍVÁ MS v Anterselvě 2019, Lucie Charvátová	449
kapitola 24 PRO ROZÁLKU. PRO OPHELII. TŘI SEKUNDY V BITVĚ OTCŮ MS v Hochfilzenu 2017, Ondřej Moravec	283	kapitola 39 BUDIŽ TICHŮ. BIATLON V ARÉNĚ DUCHŮ SP v Novém Městě 2020, Markéta Davidová a Michal Krčmář	463
kapitola 25 BIATLONOVÉ ZVÍŘE S KŘEHKÝM DÍVČÍM TĚLEM Příběh Laury Dahlmeierové	293	kapitola 40 ČAS VELKÝCH LOUČENÍ Michal Šlesingr, Martin Fourcade, Kaisa Mäkäräinenová a Veronika Vítková	479
kapitola 26 GLÓBUS Z ÚLEKU, NEPODANÁ RUKA A ZIMOMRIAVKY Finále SP 2016–2017 v Oslu, Gabriela Koukalová	303	PŘEDÁVKA Něco končí a něco začíná	497
kapitola 27 ODCHÁZENÍ GABRIELY K. Červen 2017 – leden 2018	317	GLÓBY, MEDAILE, STATISTIKY	505
kapitola 28 PRVOVÝSTUP NA STUPNĚ S PĚTI KRUHY ZOH 2018 v Pchjongčchangu, Veronika Vítková	329	Copyright k fotografiím	524
		Poděkování	525

NA STARTU

Za časů
zlatého
věku

Princezna Gabriela. Zpívá, tančí, běhá, střílí, vítězí... a občas tápe.

Předchozí dvoustrana
Česká biatlonová
reprezentace. Muži a ženy,
kteří dokázali pobláznit národ.

Bylo nebylo. Za devatero horama a devatero řekama...

Moment, takhle přece začínají pohádky.

Ale vlastně proč ne. Vždyť náš příběh vypráví o skromném sportu, dlouho skrytém v ústraní, který se během několika let stal českým národním fenoménem a při svých závodech přitahoval k televizním obrazovkám milion i více duší. Copak už jen to nezní pohádkově?

V té naší pohádce nevystupuje hloupý Honza, nýbrž chytrý Jura, vymýšlející kolbiště pro rytířské turnaje (nebo se jim snad říká stadiony?) a bojující s funkcionářskými draky. Je v ní roztržitá princezna Gabriela, schopná zapomenout cokoliv kdekoliv a tu a tam tápající, jestli svoji korunku vůbec chce. Nechybí ani statný horal Ondra, velký pracant, který by se snad nezalekl ani dvanácti úkolů pro Herakla.

Jeho kumpán Boušek pořád někde lítá, a když zrovna nelítá, sepisuje petice za odstranění loupežníků. Odhodlaná bojovnice Veronika si zoufá, proč neznámý čaroděj zaklel její tělo. Mladičká komtesa Markéta zvesela pečuje o stádo jednorožců a nějakého toho koně navrch.

Jsou tu i dobráček zmrzlík Jarda, který víc koná, než mluví, smíškové Bimbo a Evik, kuchařka Jíťa, kapelnice Jess a vědátorka Lucie, postrach ulice (nebo spíš střelnice?).

Nejvyšší hofmistr Rybis na ně pro jistotu dohlíží, u ucha neustále s jakousi chytrou krabičkou, do které mluví a mluví a pořád něco zařizuje, s přispěním mnoha dalších pomocníků.

Společně podnikají dobrodružné výpravy do kanadské divočiny, k si- biřským pláním, nedozírným severským jezerům i pod majestátní alpské velikány. A také na Vysočinu, kde dochází ve Městě Novém k obrovským shromážděním prostého lidu, shlukujícího se zde v míře jinde nevídané.

Jako každý správný pohádkový příběh i ten náš je chvílemi veselý, jindy dramatický, vážný a hluboce lidský a ještě jindy tajemný. Jeho hrdinové dlouho hledají vysněný poklad, s klenoty zlatými, stříbrnými či křišťálovými, a na pouti k nim musí porazit jak zarputilé Vikingy, tak obry ze zemí germánských, francských, ruských nebo vlašských.

Ale ono se to povede. Pohádky přece končí happy endem, ne?

Ten příběh je o zlatém věku českého biatlonu.

O věku, který se už nikdy nevrátí.

Jistě, přijdou další čeští hrdinové s lyžemi a puškami, aby dobývali další poklady a oslavovali další velká vítězství. Generace bude střídat generaci a ty nové dokážou znovu jako magnet přitahovat fanoušky, jejichž pevné jádro se nyní zdá nezníčitelné.

Ovšem ta až pohádková proměna, kterou český biatlon v tak krátkém čase prošel, se už nemůže opakovat. Těm, co přijdou, možná bude připadat až neskutečná.

Byl jsem u toho. A vážím si toho.

Sledoval jsem bláznivé kousky Gabriely S(K)oukalové, obdivoval 110procentní profesionalismus Ondřeje Moravce i sportovní fanatismus

Učitel a jeho žák. Ondřej Moravec a Michal Krčmář.

Veroniky Vítkové, smál jsem se showmanství Michala Krčmáře a hláškám Michala Šlesingra. Viděl jsem obětavost dlouhého zástupu lidí z pozadí, připravených pro tu biatlonovou partu udělat cokoliv. Tak jako když si kouč Jiří Holubec málem slepil prsty, protože pomáhal dát co nejrychleji dohromady zlomenou pažbu Evy Puskarčíkové.

Psal jsem o biatlonu všude možné. V metru v Oslu cestou z Holmenkollenu, zatímco kolem se kymácela podnapilá fanylnka, rusky volala „Miluju Rakousko“ a nevypočitatelnými pohyby hrozila, že nám vlajkou vypíchne oči. Nebo v letadle nad Sibiří, s výhledem na tajgu bez konce. V mikrobuse v Chanty-Mansijsku, jehož řidič řezal zatáčky po třídách Gagarina a Engelse natolik ostře, že po dojetí do hotelu měl málokdo z nás chuť na večeři. Psal jsem o biatlonu také v extrémních Pchjongčangu, kde zamrzaly propisky i baterky mobilů a na prsty jsme si museli dlouze dýchat, než byly schopné pohybu po notebooku. A co potom ve srubu u jednoho ze 168 tisíc finských jezer, v němž nás organizátoři šampionátu v Kontiolahti ubytovali bez teplé vody.

Ale psal jsem o biatlonu rád. Sport jsou emoce a těch servíroval přešel. Euforických, slzavých i nepopsatelných, kdy vám po těle probíhala husí kůže, jakmile jste procházeli pod včelím úlem beznadějně zaplněných tribun v Novém Městě na Moravě.

Užasle a snad i trochu nechápavě jsem vždy sledoval tu lidskou řeku valící se do Vysočina Areny, vlajky v oknech aut, obličejy vymalované v národních barvách i fanoušky v hokejových dresech s jmenovkami

Vyprodáno. Vysočina Arena a husí kůže.

Hašek nebo Jágr, jejichž hrdinové se však jmenovali Soukalová, Vítková, Moravec, Šlesingr. Naslouchal jsem zahraničním reportérům, referujícím o „vyprodané aréně plné entuziasmu, atmosféře připomínající fotbalový zápas a poblázněných českých fanoušcích“.

V oněch nejslavnějších letech kráčet český biatlonový tým od úspěchu k úspěchu a fanoušci snadno přijímali jeho hvězdy za své. I proto, že nešlo o hvězdy mimo jejich dosah ani o hrdiny příliš dokonalé. Naopak, byli dokonale lidské – a měli i své chyby.

„Jsme takový malý rodinný podnik,“ říkával šéf svazu Jiří Hamza. Ovšem konflikty a složité mezilidské vztahy se ani rodinám nevyhýbají. Také to pochopili.

Přesto biatlon v Česku na celé čáře zvítězil.

Tak si ten příběh pojďme vyprávět. Bylo, nebylo... Vlastně bylo.

Protože tahle pohádka je skutečná.

S biatlonem na Sibiři. Vánoční strom na náměstí v Chanty-Mansijsku zůstal i v březnu. A možná po celý rok.

